Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Nr. 2. 1938.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 35 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Paweł Świtała — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 15 stycznia 1938 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Starostwo katowickie.

Obwieszczenie

dotyczące przygotowania w czasie pokoju ludności cywilnej do Obrony Przeciwlotniczej i Przeciwgazowej (O. P. L. G.)

Na podstawie §§ 1 i 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 73) o przygotowaniu w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej Państwa oraz ogólnej instrukcji o samoobronie ludności, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. Wojsk. opl. 284/1 z dnia 8 października 1937 r. i zarządzenia Pana Wojewody Śląskiego z dnia 16 października 1937 r., zarządzam wykonanie przygotowania domów mieszkalnych (bloków) do obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej.

W związku z tym odbędą się specjalne kursy OPLG., przeznaczone dla szkolenia komendantów i zastępców komendantów opl. i budynków (bloków), którymi winni być zasadniczo właściciele i administratorzy domów mieszkalnych.

Kandydaci na powyższy kurs będą zawezwani imiennymi kartami powołania przez Magistrat (Urząd Gminny).

Przeszkolenie będzie przeprowadzać z ramienia administracji ogólnej Obwód Powiatowy Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej (L. O. P. P.) w ramach swego statutu.

Kto uchyla się od powyższych zarządzeń, podlega karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 3000 zł, albo obu tym karom łącznie.

Podstawa: art. 8 ustawy o obronie przeciwlotniczej i przeciwgazowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80 z dnia 11 września 1934 r.).

Katowice, dnia 14 stycznia 1938 r.

Starosta:
(—) Dr. Seidler

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Opieki Społecznej

z dnia 25 listopada 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Komunikacji o zajmowaniu pomieszczeń na cele walki z chorobami zakaźnymi.

Na podstawie art. 11 ust. (1) lit. d) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27 poz. 198) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) W związku ze zwalczaniem chorób zakaźnych, w razie koniecznej potrzeby, mogą być czasowo zajmowane pomieszczenia:

a) w nieruchomościach państwowych lub ich częściach będących w użytkowaniu organów władz i instytucyj państwowych w działach służby oświaty, rolnictwa i komunikacji oraz

b) za wynagrodzeniem w nieruchomościach nie objętych lit. a), a należących do samorzadu i jego instytucyj, instytucyj społecznych lub osób prawnych i fizycznych.

(2) Pomieszczenia te mogą być zajmowane na cele następujące:

1) prowadzenie szpitala dla chorych na cholerę azjatycką, ospę, dur osutkowy, dur brzuszny i rzekomy, czerwonkę, płonicę i błonicę;

2) prowadzenie łaźni lub kąpieliska oraz zakładu dezynfekcyjnego dla chorych na choroby wymienione w pkt. 1);

3) urządzenie pomieszczeń izolacyjnych dla zdrowych, którzy się stykali z chorymi na choroby wymienione w pkt 1).

§ 2. (1) Do zajmowania pomieszczeń w przypadkach i na cele wymienione w § 1 uprawnieni

są wojewodowie (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę).

(2) W przypadkach konieczności zajęcia pomieszczeń w nieruchomościach państwowych lub będących w użytkowaniu władz i instytucyj państwowych, wymienionych w § 1 ust. (1) lit. a), zajęcie to może być dokonane tylko w porozumieniu z władzą użytkującą daną nieruchomość.

§ 3. Odwołania od zarządzeń o zajęciu nieruchomości wymienionych w § 1 ust. (1) lit. b) rozstrzyga Minister Opieki Społecznej. Odwołanie nie wstrzymuje wykonania zarządzenia.

§ 4. (1) Do ustalenia wysokości wynagrodzenia należnego samorządom, instytucjom samorządowym i społecznym oraz prywatnym osobom prawnym i fizycznym z tytułu zajęcia pomieszczeń w należących do nich nieruchomościach, wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) powołuje przy starostwie komisje szacunkowe.

(2) W skład komisji szacunkowej wchodzą:

1) starosta lub wyznaczony przez niego zastępca, jako przewodniczący,

2) lekarz powiatowy, jeżeli nie wchodzi w skład komisji z mocy przepisu pkt 1);

3) architekt powiatowy lub inny urzędnik powiatowej władzy budowlanej,

4) przedstawiciel urzędu skarbowego, wyznaczony przez dyrektora izby skarbowej,

5) przełożony gminy, na której obszarze położona jest zajęta nieruchomość, lub wyznaczony przez niego zastępca.

§ 5. Komisję szacunkową zwołuje, na wniosek właściciela nieruchomości, starosta, na którego terenie działania jest położona zajęta nieruchomość lub jej część, zawiadamiając o tem właściciela danej nieruchomości, najpóźniej w ciągu miesiąca od dnia zgłoszenia wniosku.

§ 6. (1) Komisja szacunkowa ustala wysokość wynagrodzenia po rozważeniu sprawy i wysłuchaniu wyjaśnień właściciela nieruchomości.

(2) Komisji szacunkowej służy prawo zasięgnięcia opinii jednego lub większej liczby biegłych przez nią powołanych.

§ 7. (1) Do ważności uchwał komisji szacunkowej niezbędna jest obecność przynajmniej trzech członków, w tej liczbie przewodniczącego, architekta powiatowego lub innego przedstawiciela administracji budowlanej i przedstawiciela urzędu skarbowego.

(2) Uchwały komisji szacunkowej zapadają zwykłą większością głosów; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

(3) Uchwały komisji szacunkowej wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o treści § 9 doręcza się właścicielowi nieruchomości.

§ 8. (1) Z przebiegu posiedzenia komisji szacunkowej sporządza się protokół, który prowadzi urzędnik wyznaczony przez starostę.

(2) Do protokołu posiedzenia komisji szacunkowej wciąga się:

a) imiona i nazwiska obecnych członków komisji,

b) czas i miejsce posiedzenia,

c) przedmiot rozważania,

d) wyjaśnienia właściciela nieruchomości,

e) opinię biegłych,

f) uchwałę komisji.

(3) Protokół podpisuje przewodniczący oraz protokolant.

§ 9. (1) Strona może dochodzić swych roszczeń w drodze sądowej, jeżeli:

1) w ciągu trzech miesięcy od dnia wniesienia podania o przyznanie jej wynagrodzenia nie otrzyma odpisu uchwały komisji szacunkowej,

2) komisja szacunkowa oddali jej żądanie,

3) komisja szacunkowa przyzna jej wynagrodzenie niższe od żądanego.

(2) W przypadkach wymienionych w ust. (1) pkt 2) i 3) strona może zwrócić się do sądu najpóźniej w terminie miesięcznym od dnia doręczenia jej odpisu uchwały.

§ 10. (1) Wydatki związane z zajęciem pomieszczeń w nieruchomościach należących do samorządu i jego instytucyj, instytucyj społecznych lub osób prywatnych prawnych i fizycznych ponosi w całości Skarb Państwa.

(2) Wypłatę przyznanej prawomocnie należności uskutecznia na żądanie interesowanej strony powiatowa władza administracji ogólnej w terminie nie przekraczającym 2 miesięcy od dnia złożenia żądania.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) Marian Zyndram-Kościałkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 11 grudnia 1937 r. nr 84)

Ministerstwo
Spraw Wewnętrznych

Okólnik nr. 44

z dnia 28 lipca 1937 r.

o języku wniosków (pism) w obrocie administracyjnym z Niemcami.

(Nr Gl. 65-1/2).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych, Starostów i Prezydentów Miast.

Konsulat Niemiecki w Katowicach wystąpił do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego z inicjatywą zwolnienia władz niemieckich od obowiązku zapatrywania w uwierzytelnione przekłady polskie zgłaszanych za pośrednictwem tego Konsulatu wniosków z zakresu pomocy administracyjnej.

W związku z tym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych (pismo z dnia 1. VII. 1937 roku Nr E. III. 694/N/11/1 wyjaśnia, iż w świetle art. 19 układu polsko-niemieckiego o obrocie prawnym z dnia 5 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 217 z 1926 r.) w obrocie administracyjnym z Rzeszą Niemiecką mają w zakresie języka zastosowanie następujące zasady:

1) **Wnioski niemieckich władz krajowych** (a zatem nie Konsulatów) mogą opiewać w języku niemieckim.

Dołączone do wniosków takich dokumenty publiczne winny być zaopatrzone w przekład

na język polski, uwierzytelniony zgodnie z postanowieniami art. 18 tegoż układu.

Zasada o jakiej mowa wyżej, nie dotyczy dołączanych do omawianych wniosków władz niemieckich pism (podań) pochodzących od osób prywatnych. Te ostatnie bowiem pisma (podania) opiewać muszą po polsku i zaopatrzenie ich w przekład na język polski, o ile zredagowane zostały w języku niemieckim, nie wystarcza.

2) **Podania osób prywatnych** skierowane bezpośrednio do władz polskich muszą być zredagowane w języku polskim. Niemiecka redakcja podań tych, choćby zaopatrzonych w tłumaczenie polskie, nie jest dopuszczalna.

Względem dołączanych do podań osób prywatnych dokumentów publicznych mają odpowiednie zastosowanie zasady wyrażone wyżej pod 1 ust. (2).

3) **Pisma Konsulatów** niemieckich nawet w ramach postanowień art. 19 powołanego układu podlegają ogólnym zasadom obowiązującym w zakresie korespondencji obcych przedstawicielstw z władzami polskimi i jako takie redagowane być winny wyłącznie w języku polskim.

Do pism tych stosuje się poza tym wszystkie zasady wyrażone wyżej pod pkt. 1 ust. (1) i (2).

4) Art. 19 omawianego układu polsko-niemieckiego stanowi wyraźną zasadę, że wnioski krajowych władz niemieckich o wydanie wypisów z aktów stanu cywilnego skierowywać należy bezpośrednio do najwyższej polskiej władzy administracyjnej powołanej do prowadzenia rejestrów (Min. Spr. Wewn.) i że w tym trybie nadsyłane wnioski mogą być redagowane w języku niemieckim.

Oczywistą jest rzeczą, że wnioski władz krajowych niemieckich, skierowywane do władz polskich za pośrednictwem Konsulatów niemieckich pod przytoczoną zasadę w zakresie języka nie podpadają.

Ostatnio więc wymienione wnioski traktować należy analogicznie do dokumentów publicznych (por. wyż. pkt. 1 ust. 2) i żądać zaopatrzenia ich w uwierzytelniony przekład polski.

Praktycznie rzecz biorąc, konsulaty niemieckie, dołączające do zredagowanego po polsku wniosku swego o wydanie wypisu z aktu stanu cywilnego zredagowany po niemiecku wniosek niemieckich władz krajowych, winny być wezwane:

a) albo do zaopatrzenia dołączonego wniosku władz niemieckich w uwierzytelniony przekład na język polski.

b) albo do skierowania wniosku tego po myśli art. 19 ust. (2) układu polsko-niemieckiego bezpośrednio do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

5) Wszystko co powiedziano wyżej, obracając się ściśle w ramach układu z dnia 5 marca 1924 r. dotyczy tym samym wyłącznie wniosków o wydanie wypisów z aktów stanu cywilnego.

Specjalnego traktowania wymagają wnioski o adnotację w polskich rejestrach stanu cywilnego zmian, jakie nastąpiły w stanie cywilnym zajestrowanych na podstawie uznania, uprawnienia, przysposobienia, rozwodu, zmiany nazwiska, zmiany wyznania i t. p. aktów orzeczonych obcymi aktami administracyjnymi (orzeczeniami sądowymi).

Wnioski tego rodzaju, omawianym układem nieprzewidziane, podlegają co do języka ogólnym zasadom obowiązującym w obrocie międzynarodowym, w myśl których językiem obowiązującym w zakresie wszelkich rekwizycji natury administracyjnej jest język określony wewnętrznymi przepisami państwa wezwanego. Z faktu, że wedle przepisów polskich jezykiem urzędowania władz polskich jest język polski, wynika, że omawiane wnioski, bez względu na to, czy zgłoszone zostały przez krajowe władze niemieckie, przez niemieckie konsulaty, czy też przez osoby prywatne, zredagowane być winny wyłącznie w języku polskim.

Dołączona do wniosków tych dokumenty publiczne, stanowiące podstawę żądanej adnotacji zaopatrzone być winny w przekład polski, poświadczony przez tłumacza przysięgłego, bądź konsula państwa wzywającego (niemieckiego).

Przytoczone zasady podaje się do wiadomości oraz stosowania w drodze wzajemności w korespondencji z władzami niemieckimi.

Okólnik niniejszy nie zmienia zasad okólnika Nr 192 z dn. 4 listopada 1931 r. o obrocie prawnym polsko-niemieckim w sprawach rekwizycji aktów stanu cywilnego (Dz. Urz. Min. Spraw Wewnętrznych Nr 19, poz. 301) stanowiąc jedynie zasad tych rozwinięcie. Pozostaje on również w związku z okólnikiem Nr 66 z dn. 25 kwietnia 1931 r. cz. III w sprawie korespondencji zagranicznej władz administracji ogólnej i władz samorządowych (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 3, poz. 107), jednakże dotycząc zagadnienia specjalnego, w skład jego nie wchodzi.

(—) Paciorkowski,
Podsekretarz Stanu

(Przedruk z Gaz. Urz. Woj. Śl. z dnia 17 grudnia 1937 r. nr. 49).

WOJEWODA ŚLĄSKI.
Nr BP. 67/211.

OBWIESZCZENIE

Do

Ogółu Ludności Województwa Śląskiego!

Istniejąca od 1924 r. Niezależna Socjalistyczna Partia Pracy przekształciwszy się w przybudówkę Komunistycznej Partii Polski w toku swej działalności szerzyła hasła komunistyczne, dążąc do obalenia obecnego ustroju państwowego w myśl wskazań Kompartii a wprowadzenia ustroju radzieckiego.

Zbrodnicza działalność tej Partii została potwierdzona licznymi faktami.

Wobec powyższego Pan Minister Spraw Wewnętrznych jako powołany do czuwania nad bezpieczeństwem i spokojem państwa i za nie w całej pełni odpowiedzialny, nie mogąc dalej tolerować tej organizacji spiskowej, postanowił uznać Niezależną Socjalistyczną Partię Pracy jako organizację nielegalną i zakazał należenia do niej lub współdziałania z nią.

Ostrzegam przeto ludność przed należeniem do tej Partii i przed braniem jakiegokolwiek udziału w jej działalności, mającej na celu wywołanie przewrotu społecznego.

Oświadczam, że każdy, kto mimo tego ostrzeżenia, będzie nadal należał do Niezależnej Socjalistycznej Partii Pracy lub z nią współdziałał, zostanie z całą surowością prawa pociągnięty do odpowiedzialności karno-sądowej.

Katowice, dnia 21 grudnia 1937 r.

(—) Dr. Grażyński
Wojewoda.

(Przedruk z Gaz. Urz. Woj. Śl. z dnia 22 grudnia 1937 r. nr. 50)

Komunikat.

Nowe znaczki w ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa na Górn. Śląsku.

Dotychczasowe znaczki ubezpieczeniowe jedno- i dwutygodniowe wycofuje Zakład Ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa z obiegu z dniem 31 grudnia 1937, a jednocześnie wprowadza nowe znaczki ubezpieczeniowe tej samej wartości jednostkowej **z odmiennym jednak rysunkiem.** Od stycznia 1938 roku wprowadza się na razie tylko znaczki jednotygodniowe, a od lutego 1938 roku również znaczki dwutygodniowe nowego typu.

Wszyscy pracodawcy i ubezpieczeni, którzy nie zdążyli jeszcze wykupić należnych znaczków za rok 1937, będą mieli możność uczynić to w ciągu miesiąca grudnia 1937. W razie ujawnienia zaległości w znaczkach na okres kilkunastu miesięcy do końca roku 1937, pracodawcy podlegać mogą karze porządkowej w myśl odnośnych przepisów prawnych.

Zamianę starych znaczków na znaczki nowe uskuteczniać będą tylko Inspektoraty kontroli oraz Kasa Zakładu w Chorzowie, **najdalej jednak w terminie do 31 marca 1938 r.**

Wszyscy pracodawcy, którzy zaległości w starych znaczkach z jakichkolwiek powodów nie zdążą wyrównać do 31 grudnia 1937, nie powinni tego ukrywać i dla uniknięcia przykrych następstw zgłosić o tem właściwym Inspektorom kontroli, a mianowicie: w Katowicach ul. Sokolska 9, w Mikołowie ul. Miarki 28, w Chorzowie w gmachu Zakładu pokój 10, w Tarnowskich Górach ul. Raciborska 23, w Rybniku, ul. Raciborska 23.

Zakład Ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa w Chorzowie.

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.**
Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i płacić w wszystkich urzędach pocztowych

Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.